

عنوان مقاله:

بررسی موضوع جبران خسارت ناشی از تاخیرات پیمانکار و کارفرما در شرایط قراردادهای بین‌المللی (ICE، JCT و فیدیک) و مقایسه آن با شرایط عمومی پیمان ایران

محل انتشار:

پنجمین کنگره ملی مهندسی عمران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شهریار محمدکریمی - کارشناس ارشد مهندسی و مدیریت ساخت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تح

سیدمجتبی حسینعلی پور - استادیار دانشگاه شهید بهشتی تهران

نادر عربشاهی - مدیرعامل شرکت طرح اندیشان

خلاصه مقاله:

زمان اجرای پروژه های ساخت از دو منظر مهم محسوب می شود اولاً پروژه های ساخت بخش عظیمی از سرمایه کارفرمایان را به خود اختصاص می دهد و تکمیل دیر هنگام پروژه ها، انتفاع کارفرمایان از سرمایه گذاری انجام شده را به تعویق خواهد انداخت. لذا بهره برداری به موقع از پروژه ها برای تداوم موفقیت کارفرمایان حیاتی است ثانیاً هدف پیمانکاران صنعت ساخت کسب سود، متناسب با زمان و هزینه های اجرای پروژه است و برای دستیابی به این هدف، پیمانکاران پیشنهاد قیمت خود را با فرض تکمیل کارها در دوره معینی از زمان ارائه می کنند و اگر این دوره زمانی طولانی تر شود هزینه های آن ها نیز افزایش می یابد شرایط عمومی پیمان ایران که بر بسیاری از قراردادهای پیمانکاری کشور ما حاکم است نیز مفادی در ارتباطات با جبران خسارت ناشی از تاخیرات دارد ولی کاستی ها و ابهاماتی در آنها وجود دارد که تاثیر منفی قابل توجهی در روند انجام موفق پروژه ها خواهد داشت. از جمله این تاثیرات منفی طرح ادعاهای بسیار زیاد از جانب پیمانکاران می باشد که خود باعث افزایش هزینه و زمان پروژه می باشد در این تحقیق برای کاهش اثرات منفی ذکر شده از شرایط قرار دادهای بین المللی ICE98، ویرایش هفتم ICE و فیدیک 2006 که به صورت گسترده در دنیا مورد استفاده قرار می گیرد کمک گرفته می شود و با مقایسه مفاد آنها با ماده ها و عبارتهای شرایط عمومی پیمان ایران، به بیان کاستی ها و ابهامات از دیدگاه ماده های مرتبط با جبران خسارت ناشی از تاخیرات پیمانکار و کارفرما پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

تاخیر، شرایط عمومی پیمان، ادعا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/80667>

